

Oponentní posudek bakalářské práce

Autorka bakalářské práce: Kateřina Kroupová

Název práce: Odchod Židů z Polska do Izraele v letech 1968–1969 a jejich pozdější osudy

Exodus of Jews from Poland to Israel in the years 1968–1969 and their subsequent fates

Práce obsahuje 59 stran včetně bibliografie, dále 13 stran příloh.

Oponentka práce: PhDr. Marcela Zoufalá, Ph.D.

Autorka bakalářské práce *Odchod Židů z Polska do Izraele v letech 1968–1969 a jejich pozdější osudy* se zabývá vysoce aktuálním a v českém prostředí dosud opomíjeným tématem, jakým je emigrace Židů z Polska v důsledku antisemitské kampaně, která následovala po tzv. březnových událostech v roce 1968.

Autorka člení práci na šest kapitol. První kapitola stručně vymezuje pojem antisemitismus. Druhá kapitola sumarizuje historická fakta a okolnosti soužití Židů a Poláků do konce druhé světové války. Třetí kapitola reflektuje poválečný vývoj a emigraci Židů do roku 1967. Následující kapitola zohledňuje dopady tzv. šestidenní války na dobovou politiku SSSR a států pod jeho vlivem. Pátá kapitola se zaměřuje již přímo na polský „březen“, jehož součástí byla protižidovská a antisionistická propaganda, která vyvolala masový odchod polských Židů ze země. Hlavní badatelský přínos a zároveň těžiště práce tkví v šesté kapitole, kde autorka na základě vlastního dotazníkového šetření předkládá sociokulturní analýzu a popis soudobé společnosti očima polských Židů, kteří v reakci na březnové události odešli do Izraele.

Informace, postoje a vzpomínky poskytli čtyři respondenti, což je počet, který by mohl být zpochybněn jako nedostatečný k vytvoření komplexního obrazu tehdejších společenských souvislostí. Zároveň je však nutné zohlednit, že ačkoli nastavená kritéria výběru respondentů byla velmi limitovaná (odchod či podání žádosti o vystěhování v letech 1968–69 a to pouze do Izraele), podařilo se autorce získat čtyři vyplněné dotazníky a jeden přímý rozhovor, což je poměrně úctyhodné, když navíc uvážíme, že od diskutovaného období uplynuly více než čtyři desítky let.

Ohledně způsobu provedení práce je třeba uvést následující kritické připomínky:

- 1) Autor knihy *Żydzi w dziejach Polski*, Stanisław Wysocki není v současném Polsku odbornou veřejností bezrezbytku přijímán. Například polský historik a politolog profesor Jerzy Tomaszewski kritizuje jeho text novějšího data (*Antypolonizm Żydów polskich*, 2002) jako selektivní, nereprezentativní a ignorantský. Nutno dodat, že autorka práce Wysockeho teze často zpochybňuje a snaží se jejich prostřednictvím poukázat na přetrvávající antisemitismus v současném Polsku.
- 2) Na s. 15 autorka v poznámce pod čarou uvádí, že období sanace skončilo již v roce 1935, ačkoli trvalo až do roku 1939.
- 3) Dále na s. 15 je místo Pařížská mírová konference užito Versailleská mírová konference.

Zpracování zvoleného tématu je velmi ambiciózním záměrem, nejen pro nedostatečné zastoupení v česky psané odborné literatuře, ale i pro svůj kontroverzní potenciál, který je i v současném Polsku stále velice ostře vnímán. Text přesahuje nároky kladené na bakalářskou práci a bude pro českého čtenáře bezesporu přínosem. Navrhuji proto práci v upravené podobě publikovat. V této souvislosti bych však doporučila obohatit práci o popis metodologie sběru dat a zvážit uvedení zkrácených jmen respondentů, aby bylo zachováno emoční bezpečí dotazovaných.

K diskusi během obhajoby bakalářské práce navrhuji následující otázky:

- 1) Má autorka v budoucnu aspirace rozvíjet toto téma? A jakým směrem?
- 2) Co by autorka doporučila badatelům, kteří se zabývají podobnými nebo spřízněnými tématy?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou výborně.

V Praze, dne 31. 8. 2012

Marcela Zoufalá

